

Minulý čas silných sloves

(þátíð sterkra sagna)

- původní základní slovesa; IE ablaut (střídání samohlásky v kmeni; 6 řad + reduplikační slovesa)
- čtyři kmenové podoby/hlásky: **infinitiv – sg. préterita – pl. préterita – particip préterita**
- slovníky uvádějí u silných sloves: (1.os. prézentu) – 1.os. sg. préterita – 1.os. pl. préterita – (1.os. sg. préterita konj.) – supinum/particip v neutru
- **konecovky** stejné u všech silných sloves: –, -(s)t, – / -um, -uð, -u

	fara	ganga	kjósa	bíða	bjóða	fá	lesa
ég	fór	gekk	kaus	beið	bauð	fékk	las
þú	fórst	gekkst	kaust	beiðst	bauðst	fékkst	last
han / hún / það	fór	gekk	kaus	beið	bauð	fékk	las
við	fórum	gengum	kusum	biðum	buðum	fengum	lásuðum
þið	fóruð	genguð	kusuð	biðuð	buðuð	fenguð	lásuð
þeir / þær / þau	fóru	gengu	kusu	biðu	buðu	fengu	lásu

1. í – ei – i – i („í“ v kmeni)

bíta – beit – bitum – bitið (kousat)
bíða – beið – biðum – biðið (čekat)

2. jú/jó/ú – au – u – o (dvojhláska v kmeni)

bjóða – bauð – buðum – boðið (nabízet)
kjósa – kaus – kusum – kosið (zvolit/vybrat (si))
fljúga – flaug – flugum – flogið (léétat)

3. e/i/ja – a – u – o/u („e“ v kmeni následované sonorou a další souhláskou)

drekka – drakk – drukkum – drukkið (pít)
finna – fann – fundum – fundið (najít; potkat; cítit)
brenna – brann – brunnum – brunnið (hořet)
renna – rann – runnum – runnið (běžet; téct, proudit)
vinna – vann – unnum – unnið (pracovat)
verða – varð – urðum – orðið (stát se; muset)
binda – batt – bundum – bundið ((s)vázat) [nt > tt]
gjalda – galt – gulđum – goldið (platit)
syngja – söng – sungum – sungið (zpívat)

4. e/o – a – á – o („e“ v kmeni následované jen jednou sonorou)

bera – bar – bárum – borið (nést; rodit)
stela – stal – stálum – stolið (krást, loupit)
skera – skar – skárum – skorið (krájet, rezat)
nema – nam – námum – numið (vnímat, učit se)
koma – kom – komum – komið (přijít)
sofa – svaf – sváfum – sofið (spát)

5. e/i – a – á – e („e“ v kmeni následované jinou souhláskou)

gefa – gaf – gáfum – gefið (dát)
geta – gat – gátum – getið (hádat) / getað (moci)

lesa – las – lásum – lesið (čist)
biðja – *bað* – *báðum* – *beðið* (žádat, prosit)
sitja – *sat* – *sátum* – *setið* (sedět)
vera – *var* – *vorum* – *verið* (být)
 éta – át – átum – étið (žrát)
sjá – *sá* – *sáum* – *séð* (vidět)
liggja – *lá* – *lágum* – *legið* (ležet)

6. a/e – ó – ó – a/e („a“ v kmeni)

fara – fór – fórum – farið (jet)
 standa – stóð – stóðum – staðið (stát)
 taka – tók – tókum – tekið (vzít)
 aka – ók – ókum – ekið (řídit auto)
 hefja – hóf – hófum – hafið (začít, zahajovat; zvedat)
slá – *sló* – *slógum* – *slegið* (bit, tlouct)
hlæja – *hló* – *hlógum* – *hlegið* (smát se)
deyja – *dó* – *dóum* – *dáið* (zemřít)
vaxa – *óx* – *uxum* – *vaxið* (růst)

7. slovesa s historickou reduplikací

(hláska v infinitivu obvykle odpovídá participu/supinu; sg. a pl. minulý si většinou odpovídají)

heita – hét – hétem – heitið (nazývat; slíbit, přísahat)
 leika – lék – lékum – leikið (hrát (si))
 falla – féll – féllum – fallið (padat)
 halda – hélt – héldum – haldið (domnívat se/myslet si; držet; slavit)
 láta – lét – létum – látið (nechat; chovat se)
ganga – *gekk* – *gengum* – *gengið* (jít)
 hanga – hékk – héngum – hangið (viset; flákat se/lenošit) – v přít. čase slabá konj.! *hangi(r)*
 auka – jóm – jukum – aukið (zvýšit, zvětšit (se))
 hlaupa – hljóp – hlupum – hlaupið (běžet)
búa – *bjó* – *bjuggum* – *búið* (bydlet; hospodařit; refl.: připravit se)
fá – *fékk* – *fengum* – *fengið* (dostat, získat)
höggva – *hjó* – *hjuggum* – *hoggið*/*högg(v)ið* (sekat)

Nepravidelná „ri-slovesa“

ráoa – reri/réri – rerum/rérum – róið (veslovat, pádlovat)

(přítomný: ræ, rærð, ræ / róum, róið, ráoa; minulý: reri, rerir, reri / rerum, reroð, reru (či „é“))

gróoa – greri/gréri – grerum/grérum – gróið (růst; hojit se)

(jako ráoa)

snúa – snéri/snérí – snerum/snérum – snuíð (otočit, obrátit, vracet se)

(přítomný: sný, snýrð, sný / snúum, snuíð, snúa; minulý jako ráoa)

núa – neri/néri – nerum/nérum – nuíð ((pro)třít/mnout/hníst)

(jako snúa)

Další nepravidelná

- sloveso *vera* se též řadí do 5. řady silných sloves, ale má nepravidelný přítomný čas, včetně konjunktivu (sé, sért, sé / séum, séuð, séu)

- sloveso *valda* (způsobit, zavinit, vyvolat) – přítomný: veld, veldur, veldur / völdum, valdið, valda; minulý: olli, ollir, olli / ollum, olluð, ollu; part./supinum: valdið